

Lapsed jooksid hommikul õue ja märkasid jõuluvana saani.
See oli üleni kingikotte täis. Igal kotikesel oli sildike kellegi nimega.
Oi, kuidas lapsed oleks tahtnud oma kingitusi näha!
Aga keegi ei kippunud neid avama. Isegi kui näpud väga sügelesid.
Sest kõik teadsid – jõulukingi saab ainult jõuluvana käest.

Lotte ja Bruno piilusid Ave aknast sisse.
Põhjapõder Gustavi põlvele oli seotud kaks jääpurikat.
Jõuluvana kuristas soolveega.
Tema ninna oli torgatud küüslauk.

LOTTE: Gustavil on jalg haige.
BRUNO: Jõuluvanale pisteti kraadiklaas kaenla alla.
LOTTE: Ave ravib nad kindlasti terveks. Ave on väga tark.
Ükskord värskel kurk külmetas. Tal jäi kurk haigeks.
Ta oli nii hapu näoga nagu üks haige hapukurk.
Aga Ave ravis kurgi kurgu ruttu terveks.

Juku ärkas kuuse otsas ja märkas jõuluvana saani.
Ta lendas otsekohe rõõmsat uudist teatama.
PORIKÄRBES JUKU: Sõbrad! Mul on teile hea teade!
Jõuluvana on kohal!
REBANE GIOVANNI: Mis sa kisad!
Ma tean seda juba ammu.
JUKU: Kuidas nii? Kes sulle ütles?
Giovanni: Lotte ütles.
JUKU: Küll see Lotte jõuab ka igale poole ette!
Mina pidin ju esimesena ütlema!

USINUS TOOB PANNKOOGI, UNI TOOB TÜHJA KÖHU.